

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”

(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Október 2019

Teljes szívből köszöntök minden testvért és testvérnőt minden országból a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága nevében a Jelenések 1:1-3-ban írott Igével:

*Ez a Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyben Isten részesítette őt, **hogy felmutassa szolgálóinak mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie; és amelyet angyalának elküldésével, jelek által kijelentett, szolgálójának Jánosnak***

*Ő pedig tanúbizonyságot tett Isten Igéjéről és a Jézus Krisztus **bizonyoságtételéről, mindenről, amit látott.***

*Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják **ezeket a prófétai Igéket**, és megőrzik azt, ami meg van írva bennük: **mert az idő közel.***

A Jelenések 22-ben ezt olvassuk:

Ekkor ezt mondta nekem: »Ezek az Igék megbízhatók és Igazak, mert az ÚR, a próféták szellemének Istene,

*Elküldte angyalát, **hogy közölje szolgálóival mindezt, aminek hamarosan meg kell történnie.**«*

*»És vedd vitathatatlanul tudomásul: **Ímé, eljövök hamar! Boldog az, aki ragaszkodik és megkapaszkodik eme könyv prófétai Igéiben!**«*

Ahogy olvashatjuk mindjárt az első fejezet első versében, az ÚR elküldte angyalát Jánoshoz a Pátmosz szigetére, hogy mindent felfedjen **az Ő szolgálójának**. Ennélfogva különleges jelentése van az **»Isten Szavának«**, és **»a Jézus Krisztus bizonyoságtételének«**, valamint **»a prófécia Szavainak«**.

Nagyon fontos, hogy odafigyeljünk minden szóra a Szentírásból. Az utolsó fejezetben újra megtaláljuk a szavakat: „... *hogy rámutasson és közölje az ő szolgáinak azt, ... ami történni fog ...*”.

A 22. fejezetben kétszer mondja a mi URUNK: „**Meglásd - Íme, hamar eljövök ...**” (7 + 12 versek). Krisztus második eljövetele, azaz Jézus Krisztus visszajövetele számunkra a legfontosabb téma.

Ebben a Körlevélben tehát nem a végidőre szóló próféciaák számos témájáról van szó, hanem mindenekelőtt Jézus Krisztus küszöbön álló második eljöveteléről. Az Ő első eljövetelénél fellépett Keresztelő János a pusztában prédikátor hangjaként (Ézs. 40:3), akinek Ige-üzenete által az emberek elő lettek készítve az ÚR megjelenésére. Így jelentette ki az angyal Zakariásnak, az apjának: „*Izrael fiai közül sokakat vissza fog vezetni az Úrhoz, az ő Istenükhöz; és ő az, aki az Úr előtt jár az Ilyés Szellemével és erejével, hogy az atyák szívét újra visszatérítse a fiak szívéhez és az engedetleneket az igazak gondolkodásmódjára vezesse, **hogy egy felkészült népet állítson az Úr elé.***»” (Lk.1:16-17).

Az Újszövetség az Ószövetség ígéreteinek beteljesítésével kezdődik, és ez érvényes marad az idők végéig. Így hagyta meg Pál apostol számunkra: „**Én Pál, Krisztus Jézusnak egy szolgája, elhivatottság által apostolnak kiválasztva, hogy hirdessem az Isten üdvüzenetét, amelyeket, az Ő prófétái által a szent Íratokban előre megígért**” (Róma 1:1-2).

Most meg szeretnénk tudni az ígéreteket, amelyek a mi korunkban teljesednek be. Kinek volt egy közvetlen elhívása és küldetése a mi korunkban? Kinek kellene hoznia az üzenetet a Jézus Krisztus második eljövetele előtt, az Isten megváltozhatatlan akarata szerint, az Ő ígéretének megfelelően?

Most már 86 év telt el azóta, amióta a mi hűséges URUNK, 1933 június 11-én Branham testvért abban a különleges megbízatásban részesítette, hogy a Jézus Krisztus második eljövetelét megelőző Ige-üzenetet közhírré tegye. Ez az Isten embere az Ohio folyóban állt, és alámerítés által keresztelt, éppen úgy, amint János is keresztelt a Jordán folyóban. Amikor az ÚR Jézust keresztelte, egy hang hallatszott az égből (Mt 3:17). Branham testvérhez a következő szavak lettek intézve az égből: „Tekints fel! Tekints fel!” És íme, a természetfeletti fényfelhő láthatóan leereszkedett minden jelenlévő szeme láttára, és a következő szavakat hallotta, amelyeket már olyan gyakran idéztünk. A 21 idézet közül, hármát megismétlünk, hogy hangsúlyozzuk az isteni küldetés pontos megfogalmazását:

„Amint meg lett bízva Keresztelő János azzal, hogy a Jézus Krisztus első eljövetelét megelőzően, annak előfutára legyen, úgy a te Ige-üzeneted is az egész világra kiterjedően előfutára lesz az Ő második eljövetelének” (1963, július14).

Feltételezhetően nem én fogom megtenni, de ez az Ige-üzenet bemutatja Jézus Krisztust a világnak. »Mert amint meg lett bízva Keresztelő János azzal, hogy a Jézus Krisztus első eljövetelét megelőzően, annak előfutára legyen, úgy lesz az Ige-üzenet előfutára az Ő második eljövetelének ...« Tudom, hogy így lesz. Az Ige-üzenet továbbítva lesz” (1963 december 29.).

„Egy hang azt mondta: »Amint meg lett bízva Keresztelő János azzal, hogy a Jézus Krisztus első eljövetelét megelőzően, annak előfutára legyen, úgy a te Ige-üzeneted előfutára lesz az Ő második eljövetelének az egész világra kiterjedően «” (1965 február 19.)

Hadd hangsúlyozzuk újra: Amikor elérkezett az idő a Jézus Krisztus első eljövetelének, természetfeletti történt. Gábrriel angyal bejelentette Keresztelő János születését (Luk. 1: 11-20). Hat hónappal később elment Máriához, és bejelentette a Megváltó születését (Luk. 1:26-38).

Erősít bennünket abban a hitünkben, hogy tudjuk, mit tett a hű Isten a mi időnkben:1933. június 11 volt az a nap, amit Isten arra rendelt el, hogy közhírré tegye az Ige-üzenetet a Jézus Krisztus megígért visszajövele előtti utolsó időszakaszra. Itt nem kell újra belemennünk az összes részletekbe; a múltbeli Körlevelekben többször is megtettük.

A Malakiás 3:23, Máté 17:11 és a Márk 9:12 által megígért próféta szolgálata, tapasztalt valóság lett. Az ő hirdetésével minden titok, az összes bibliai tanítások, voltaképpen Isten teljes üdvhatározata egész a hét pecsétek kinyilatkoztatását is közhírré lett téve.

1965. december 24-én magához hívta a mi hűséges URUNK a szolgáját és prófétáját, mivel szolgálata nyilvánvalóan befejeződött. Azóta világszerte hirdetve lett a tiszta Ige-üzenet Isten akarata szerint.

A Szövetség tanúsítványa

A templom felszentelésekor „bevitték a papok az **Úr Szövetségládáját a Szövetség törvényével** annak kijelölt helyére ... a templom legbelső részébe, **a Szentek Szentjébe, a kerubok szárnyai alá.**” (2.Krón. 5:7).

Salamon hangsúlyozta a **Szövetség ládájának** fontosságát: „... és

elhelyeztem oda a ládát, amelyben a Szövetség dokumentuma ill. tanúsítványa van, amelyet az ÚR az Izraelitákkal kötött.” (2.Krón.6:11).

A felszentelő imájában azt mondta Salamon a Szellem ihletése által: *„Magasztalva legyen az ÚR, Izráel Istene, aki az ígéretet, amelyet apámnak Dávidnak szóban adott, most valójában be is teljesítette...” (2.Krón. 6:4).*

Ő hangsúlyt fektetett arra, hogy mindaz, amit az ÚR szóban megígért, be is teljesedett: *„Te megtartottad, amit ígértél szolgáltnak Dávidnak, az én apámnak, igen, amit szóban megígértél neki, azt valójában be is teljesítetted, ahogyan ez ma látható is!*

Most azért, URAM, Izráel Istene, tartsd meg amit szolgáltnak Dávidnak, az én apámnak, ígértél, amikor ezt mondtad: »Ne vesszen ki szíнем elől sohasem a te utódod, akik Izráel trónján ülnek, de csak akkor, ha fiaid ügyelnek útjukra, és törvényem szerint élnek, ahogyan éltél te is” (2.Krón.6: 15-16). Az ÚR örökös az összes ígérete fölött, amelyeket az Ő Szavában kimondott, hogy beteljesítse azt, amit ígéretben adott (2.Kor.1: 20-22).

Az Újtestamentumban Isten egy új Szövetséget kötött. Az Újtestamentum a gyülekezet alapító okirata. Hiszen maga az ÚR mondta: *„Én magam akarom építeni az Én egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta!” (Máté 16:18).*

Az Új Szövetséget a következő Szavakkal támasztotta alá az ÚR: *„Mert ez az Én vérem, az új Szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára” (Máté 26:28).*

A mi imánk: „Ó, URAM, emlékezzél meg a Szövetségről, amelyet velünk kötöttél, a vérről, amelyet miértünk kiontottál, az ígéreteidről, amelyeket adtál nekünk, és ajándékozz meg bennünket a Te örök életeddél.”

Az ÚR szóban adott ígéretei, le lettek az Ő apostolai által írva. **A gyülekezet megalapítása** (Ap.Csel. 2) a Szent Szellem kitöltetésén keresztül zajlott le. Péter apostol a Szent Szellem közvetlen inspirációja alatt, kijelentette az első prédikációjában a gyülekezet mintaképét az Újszövetség érvényessége alatt: *„Tartsatok bűnbánatot és keresztelkedjete meg valamennyien az ÚR Jézus Krisztus nevére, bűneitek bocsánatára, és akkor megkapjátok a Szent Szellem ajándékát. Mert tiveletek kapcsolatosan érvényes ez az ígéret és gyermekeiteké is, sőt mindazoké is, akik még távol vannak, akiket csak elhív magának az ÚR, a mi Istenünk” (Ap.Csel. 2:38-39).* Az Apostolok Cselekedeteiben és az apostolok leveleiben minden ránk maradt, ami el volt a gyülekezetnek a tanításban és az életben rendelve.

A gyülekezetnek adott ígéret a Jézus Krisztus második eljövetele előtt: **„Ilyés kétségtelenül eljön, és mindent helyre fog állítani a helyénvaló állapotába.”** (Mt. 17:11; Mk. 9: 12a). Még mielőtt a mi URUNK újból eljöhet és magához veheti az Ő menyasszony - gyülekezetét, helyre kell legyen állítva benne minden és egy Istennek tetsző életmód, beleértve a Szent Szellemmel való keresztséget, a szellemi ajándékokat és a szellemi gyümölcsöket. Igen, bizonyosan minden vissza kellene legyen állítva a megfelelő állapotba, úgy mint a kezdetben volt, így a Megváltónk szóbeli ígérete, amelyet a Máté 17:11-ben és a Márk 9:12 –ben írásban hagytak nekünk.

Úgy, amint Ilyés összegyűjtötte Izráel szétszórt népét a Kármel hegyén, 12 követ vett és az Isten oltárát újjáépítette, úgy állította a 12 apostol tanításait újra a gyertyatartóra a korunk Ilyése, az apostolok és a próféták ősi alapjaira, felépítve azt. (Ef. 2:20); vissza hívva az Istennek minden vallásban és felekezetben szétszórt népét, Istenhez, az igaz hithez, mint a kezdetben.

Az óra parancsolata így hangzik: *„Következésképpen: »menjete ki közülük és különítsétek el magatokat tőlük«, parancsolja az ÚR, »és semmi tisztátalant ne érintsetek; így Én magamhoz akarlak fogadni« és: »Atyátokká akarok lenni nektek, te pedig legyetek Fiaimmá és leányaimmá«, ezt mondja a Mindenható ÚR”* (2.Kor.6:17-18).

Azok, akik most kegyelmet találnak Istennél, elfogadják és elhiszik az Újtestamentum **alapító okiratában megfogalmazottakat**. Aki Istenből van, elhiszi azt, amit Isten megígért az újtestamentumi gyülekezetnek.

Egy komoly figyelmeztetés: Senkinek nem áll jogában, az elpecsételt **Új Szövetség okmányához**, egészen a Jel. 22-ik fejezetéig, valamit is hozzáfűznie vagy elvennie abból. ÍGY SZÓL AZ ÚR: *„Ha valaki valamit is **hozzátesz**, arra az Isten ráveti azokat a csapásokat, amelyek megvannak írva ebben a könyvben”, és „ha valaki valamit is **elvesz** e könyv prófétai Igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.”* (Jel.22:18-19).

Péter apostolnak is a Szent Szellem irányítása alatt meg kellett írnia: *„... és ennél fogva annál szilárdabban áll mármost **előttünk a prófétai Szó, amely birtokunkban van, és azt tanácsoljuk, hogy figyeljetek erre, mint egy sötét helyen világító lámpásra, addig, amíg felragyog a teljes nap és a reggeli hajnalcsillag felkel a ti szívetekben. Mindenekelőtt tudatosnak kell lennetek afelől, hogy a Szentírás egyetlen prófécijája sem teszi lehetővé a tetszőleges értelmezést.**”* (2.Pét.1:19-20)

Egy tragikus fejlődés

Isteni emberének, William Branham halála óta 1965 decemberében egyrészt folytatódik a valódi Ige-*üzenet hirdetése*, másrészt pedig a vallásos fanatikusok terjesztették és terjesztik az értelmezéseket és az eretnkségeket. Néhányat meg kell itt említeni.

A Branham testvér idézeteivel kezdődött, hogy 1977-ben mindennek vége lenne, és az elragadtatás megtörténne. További értelmezések következtek, így például:

1. hogy a feltámadás megtörténne, és hogy a próféta akkor 30–40 napon belül egy sátorban fejezné be az ő szolgálatát.
2. hogy a Megváltó 1963-ban a pecsétek megnyitásakor elhagya volna a kegyelem trónját, és lejött volna, hogy igényt állítson a megváltottakra.
3. hogy az Úr az Ige-üzenet ébresztői üzenetében már leszállott.
4. hogy most zajlik a menyasszony és a Vőlegény menyegzője, és hogy az esküvői vacsora csak a mennyben lesz.
5. hogy a hét mennydörgés létrehozná az elragadtatáshoz szükséges hitet, és hét ember hangosan közhírré tenné a hét mennydörgést.
6. hogy a Szövetség angyala a Jel. 10: 1-ből már a próféta életében lejött volna a földre.
7. hogy William Branham, a hetedik angyal hangja lenne a Jelenések 10: 7-ből, mert gyakran hivatkozott erre az Igeversre.
8. és később, hogy ő lenne az Isten hangja (Voice of God), amelyet mindenkinek hallgatnia kellene a hangszalagon.
9. hogy Branham testvérral minden véget ért az egyháznak, mert ő maga előzte meg a Jézus Krisztus második eljövetelét.

De hiszen már 1961. január 12-án hangsúlyozta: „**Az Ige-üzenet lesz előfutára a Jézus Krisztus második eljövetelének. Ez az, amit az Úr angyala mondott.**”

Az eretnkségek és értelmezések listája folytatható. Hihetetlen, amit az emberek - isteni megbízás nélkül - a próféta idézeteivel, mint „Ige-üzenetet” terjesztenek! Mindazokhoz irányul, akik tagadják a Jézus Krisztus hústesti

visszajövetelét, a fontos Igeszakasz a 2. János:7 -ik verse: **„Mert kivonult sok hitető az egész világba, akik nem az vallják, hogy Jézus Krisztusnak hústestben kell megjelennie** (Luk. 24:51; 1.Kor. 15: 39 -58; 1.Thess. 4: 13-17 és más Igeversek); **ebben nyilvánul meg a hitető és az Antikrisztus.**”

Közelebről megvizsgálva, az eretnekségeknél csak Branhamról van szó, és arról, amit mondott — egyetlen egyszer sem Jézus Krisztusról, vagy arról, amit a Biblia mond. Minden eretnokség új megosztást hozott magával, és mindegyik a prófétára hivatkozik. Ennélfogva sokat félreértettek, mert nem térnek vissza a Bibliához, mint az első és utolsó tekintélyhez. Az önkényesített prédikátorok, messziről sem gondolnak az idézetek összehasonlítására a Bibliával. Branham testvér, aki elsősorban evangélista és próféta volt, újra és újra alázatosan, pontosan 21-szer, azt mondta: „Én magam nem vagyok tanító ...”, de kimondta a figyelmeztetést: „Ne fogadjatok el semmit, ha nem áll a Bibliában írva.” 60 éve fordítom az ő prédikációit; következésképpen, jól ismerem őket.

Az ima sorban látomásokban élet-részleteket látott a betegekről: ki lett nyilatkoztatva számára, milyen betegségben szenvednek, gyakran a nevük is, a lakóhelyük. Az ő szolgálatában a látnoki - ajándékkal újra és újra kimondhatta: „ÍGY SZÓL AZ ÚR: meggyógyultál.” A gyógyulás sokszor azonnal bekövetkezett. Ezt átéltem 1955-ben Németországban szemtanúként az ő összejövetelein és később az Egyesült Államokban is. Ugyanaz a szolgálat, amelyet a mi URUNK végzett (Ján. 5:19), megisméltódott a mi napjainkban. Hála legyen Istennek az egyedülálló szolgálatért, amelyet személyesen átélhettem!

De ahogyan az Ószövetség prófécija csak az Evangéliumokban és az Újszövetség leveleiben találta meg beillesztését, éppen így kell most az Ige-üzenetben mindent a Szentírás kontextusába helyezni. Így például, ha Branham testvér 258-szor idézte a Zakariás 14: 7-es Igeverset: **„És világosság lesz, az estének idején ...”**, csak azért tette, mert annyira fontos volt számára, hogy most, a megváltás napjának estéjén, újra a kinyilatkoztatott Ige teljes fénye fényesen ragyogjon, még mielőtt a komor éjféle óra betörik. Azok, akik az egész fejezetet elolvassák, rájönnek, hogy ott a **Királyi uralom kezdetéről van szó, amikor az ÚR Isten ráteszi az Ő lábait az Olajfák hegyére.** (4. vers). A 9. vers azt mondja: **„Akkor az ÚR lesz a Király az egész föld felett; azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve »AZ EGYETLEN« név.”**

Az Lukács 17:30 -as sokat idézett versével ugyanaz „... **Ugyanígy lesz azon a napon is, amikor az Ember Fia kinyilatkoztatja magát**”. Aki pontosan tudni akarja, hogy a 30. vers mire utal valójában, az olvassa el először a 24. verset: **„Mert amint a villám cikázik, amikor villog, és az ég aljától az ég másik végéi**

egyszerre villan fel és fénylik, úgy lesz az Emberfia eljövetele is az Ő napján”, és aztán a 36.versig továbbolvassa. A helyes válasz mindig csak maga az Igében található. A 34-től 36-ig terjedő versekben egyértelműen áll, hogy mi fog történni: „Vonatkózzólag arra az éjszakára, kettő fekszik egy ágyban: az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik; ketten örölnek ugyanazon a malommal: az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik” Hogy ez mikor történik meg, mindannyian tudjuk: az elragadtatáskor.

A Jelenések 10.fejezete, nyilvánvalóan egy egész különleges jelentőséggel bírt, a Branham testvér számára. Ő 86 alkalommal utalt erre. De itt is el kell olvasni a fejezetet végig és a 11. fejezetet is, hogy felismerjük, hova is tartozik minden pontosan.

1962 márciusában Branham testvér ismerős látomást kapott a természetfeletti felhő megjelenéséről és az élelmiszerek tárolásáról. Az 1962. április 1-jéi prédikáció elején beszélt róla.

1962 decemberében elmondta nekem, ami meg lett neki mutatva és mondvá a látomásban: „»Amikor a város végrehajtja a felméréseket, kiszélesítik a te utcádat és a kerítést a gyepre fektetik, akkor Arizonába kell menned.«»,

1962 decemberében saját szememmel láttam a kerítést a gyepen, és Branham testvér azt mondta nekem: „Csomagolnom kell és el kell költöznöm a családdal az arizonai Tucsonba.” Ezért megkért arra, hogy menjek el helyébe Los Angelesbe és Oaklandba, Kaliforniába prédikálni.

Ami 1963. február 28-án történt, arról Branham testvér saját maga beszámolt 1965. április 24-én, és mindenki számára ismert: Egy hatalmas vihar, amely a fák tetejét körvonalazottan leszakította, felemelkedett, földrengés rázta meg az egész környezetet, miközben felhangzott hét hatalmas mennydörgés. A természetfeletti fény-felhő lejött a hegy fölé. Ott utasítást kapott arra, hogy térjen vissza Jefferszonvillebe, mert a hét pecsétet fel kell nyitni. Később én magam is láttam a Tucsonból 40 mérföldre fekvő helyet, beleértve a letört fa tetejét és a hegyről legördülő szikladarabokat is.

Erre a különleges eseményre szintén utalt Branham testvér 1963. március 24-én, nevezetesen a hetedik pecsétről szóló prédikációjában, amikor is ökölrel hétszer ráütött a szószekre és azt mondta: „A hét mennydörgés annyira hatalmas volt!” Ismételten megemlítette ezt a 7 mennydörgést, mert ezek a pecsétek kinyitásával kapcsolatosan hangzottak.

Továbbá vannak a Branham testvér prédikációiban egy jó néhány nehezen érthető dolgok a 7 mennydörgésről, a harmadik kivonulásról, a sátoros összejövetelekkel kapcsolatos látomásáról stb; mindazonáltal ezeket így kell

hagynunk, és ne fordítsuk ki a saját vesztünkre. Hiszen ezt már Péter apostol is mondta a Pál leveleire utalva (2.Pt. 3:16). A Branham testvér szolgálata már elmúlt, de az Ige-üzenet utat mutat a jelen felé egész a Jézus Krisztus visszajöveteléig.

A Jelenések könyvének Fejezetei

Hadd vegyük tekintetbe újra a Jelenések fejezeteit.

Az **1. fejezetben** megtalálható a csodálatos bevezetés a kinyilatkoztatásokba.

A **2. és a 3. fejezetben** megtaláljuk a hét levelet, és mindegyikben egy ígéretet kapnak a győztesek és ki van mondva a figyelmeztetés: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!*”

A **4. fejezetben** az égből jövő hang felszólítja Jánost: „*»Jöjj fel ide, és meg akarom mutatni neked, azokat, amiknek meg kell történniük ezentúl«* Azonnal elragadtattam szellemben; és íme, egy trónus állt a mennyben, és **a trónon ült EGY VALAKI**” (1-2 vers). A negyedik fejezet a 24 vén és a négy élő lény dicséretével zárul: „**»Méltó vagy Te, URUNK és Istenünk, hogy megkapd a dicsőséget, a megtiszteltetést és a hatalmat; mert Te teremtettél mindent, és minden a Te akaratodból lett és teremtetett**” (11.vers).

Az **5.fejezet** így kezdődik: „*És láttam a trónuson ülő jobb kezében egy Könyvet, amelynek belső része tele volt írva, és hátoldala pedig hét pecséttel lepecsételt volt.*” Menjünk egyenesen az 5. vershez. „*Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: »Ne sírj! Íme, a Júda törzsből való oroszlán győzött, a Dávid gyökere, hogy kinyissa a könyvet és annak hét pecsétjét.*”

A lepecsételt könyv felnyitásakor megszólal a dicsérő ének: „*És egy új éneket énekeltek, amely így szólt: »Méltó vagy Te arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit; mert hagyta magad megölelni, és véreddel embereket vásároltál az Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből ...«* Azután odanéztem és sok angyal énekét hallottam, a trón körül, az élőlények és a vének körül. Számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt, és **hatalmas hangon így szóltak: »Méltó a Bárány, aki hagyta magát megölelni, hogy megkapja a hatalmat és a gazdagságot, a bölcsességet és az erőt, a tisztességet, a dicsőséget és dicséretet«**” (Jel.5:9+11+12).

A **6. fejezet** a következőképpen kezdődik: „*Mármost láttam, amint a Bárány felnyitja a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon felszólít: »Jöjj!«*” Elolvashatjuk aztán

mi történik, amikor a Bárány az első négy pecsétet felszakítja (1-8. Vers). Az ötödik pecsétben ábrázolva vannak a zsidó mártírok, amint bosszúállás után kiáltanak. Amikor a Bárány felszakítja a hatodik pecsétet, azt olvassuk: „... ekkor hatalmas földrengés támadt; és a nap elsötétült olyan feketévé, mint egy fekete szőrcsuha, és a hold olyan lett, mint vér; az ég csillagjai a földre estek, ahogyan a fügefafa hullatja éretlen gyümölcsét ...” (12-13.v).

A **7. fejezetben** elsőként az Izrael tizenkét törzse közül a 144 000 elpecsételése következik. Ez az elragadtatás után a két próféta szolgálata alatt fog megtörténni.

A 9. verstől látja János a számtalan sokaságot minden népből és törzsből, akik a nagy nyomorúságból jönnek, a trón előtt állni. A fejezet a következő szavakkal zárul: „...mert a bárány, ott a trónus közepe előtt, táplálni (legeltetni) fogja őket, és az élet vizének forrásaihoz fogja vezetni őket, és Isten le fog törölni a szemükről minden könnyet” (17.v).

A **8. fejezetben** felnyitja a Bárány a 7. pecsétet, és csend lett a mennyben, mintegy fél óráig. Azután a hét angyal megkapja trombitáit: „**És láttam, hogy a hét angyal állt Isten előtt; nekik hét trombita lett adva**” (2.v).

A 6. versben arról vagyunk értesítve: „Akkor felkészült a hét angyal, akiknél volt **a hét trombita**, hogy megfújják a trombitát”

A 7. verstől következik annak leírása, ami a hét trombitás-ítéletben fog a földön történni:

1. Trombita – Jel. 8: 7:

A föld egyharmada elég.

2. Trombita – Jel. 8: 8-9:

A tenger egyharmada vérré válik.

3. Trombita – Jel. 8: 10-11:

A folyók és a vizek egyharmada keserű lesz.

4. Trombita – Jel. 8:12:

A nap, a hold és a csillagok egyharmad része elsötétül.

5. Trombita – Jel. 9: 1-12:

Öt hónapos szörnyű gyötrődés lesz azokon az embereken, akik nem viselik homlokukon az Isten pecsétjét.

6. Trombita – Jel. 9: 13-21:

Az Eufrátesznél megkötött négy angyalt szabadon engedik és az emberek egyharmadát megölik.

A **8. fejezetben** értesítve vagyunk afelől, mi történik a földön a trombitaangyalok első négy ítélete során. A **9.fejezet: 1-12** verse leírja, hogy milyen csapások érik az embereket, amikor az ötödik trombita megszólal. A 13. verstől következik annak a leírása, hogy mi történik, amikor a hatodik angyal megfújja a trombitát.

A **10. fejezet:7.** versében megtaláljuk a **közleményt** arról, hogy mi fog történni, amikor a hetedik angyal trombitál, és a **Jelenések 11:15-ben a valóságos eseményt**: *„Mármost a hetedik angyal is megfújta a trombitát: és ekkor hangos hangok megszólalását lehetett hallani a mennyben, amelyek ezt kiáltották: »A világ fölötti királyi uralom a mi URUNKÉ és az Ő Felkentjéé lett, és Ő Királyként fog uralkodni örökkön-örökké!«”*

Az összes trombita-ítéletek a nyomorúság időszakában lesznek kitöltve, az utolsó 3 ½ évben, az ezeréves békebirodalom kezdete előtt, és utoljára még a hét haragos poharak is (Jel. 16). Az első 3 ½ évre érvényes az Ige: *„»Ne ártsatok a földnek szerencsétlenséget, se a tengernek és sem a fáknek addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk!«”* (Jel 7: 3).

Akinek van füle, az hallja meg: Pontosan 33 alkalommal utalt Branham testvér a Jelenések 10: 7-re, **de minden alkalommal a „titkokról” beszélt.** Branham testvér azért alkalmazta a Jelenések 10: 7-es versét az ő szolgálatára, mert ő volt a hetedik gyülekezeti angyal, akin keresztül **minden titok fel lett fedve, a Biblia első fejezetétől az utolsóig.** Számunkra **minden titok fel lett fedve.**

A **Jelenések 10:7** megmarad azonban egyes számban. Ebben áll a különbség. *„... hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal hangja amikor ez meg fogja fújni a harsonát, akkor befejezett tény lesz az Isten rejtélye vagy titokzatossága (— nem rejtélyek ill. titokzatosságok) úgy, ahogy megbízhatóan hírül adta azt örömezenetként szolgálainak, a prófétáknak!”* Jézus Krisztus az Isten rejtélye kinyilatkoztatottan: *„Hogy szívük felbátorodjék ezáltal, miután összefortan a szeretetben tökéletesen egyesítve lettek egymással, miközben széleskörűen bevezettetnek a teljes megértés minden gazdagságában, az Isten rejtélyének – titokzatosságának a felismerésére. Ez a rejtély - titokzatosság Krisztus, akiben elrejtetten van a bölcsesség és a felismerés minden kincse.”* (Kol. 2: 2-3). A takaró még mindig Izrael felett van (2.Kor 3: 13-16), de akkor a **zsidók is felismerik az Isten rejtélyét – az Ő titokzatosságát Krisztusban, amely ennek következtében**

Húsvét vasárnapján, 2019. április 22. Goiania, Braziliában, sok hívő összegyűlt az egész ország területéről az istentisztelet meglátogatására.

A Romániában tartott összegyövetel 2019, június 22.

Egy fénykép Zürichből, 2019, július 28.

így befejeződik (2.Kor. 3: 13-16, Zakariás 12:10).

A Jelenések Könyve 10. fejezetét tisztelettel kell elolvasnunk. Továbbra is fennáll, hogy a Szentírás egy próféciaja sem engedélyezi a tetszőleges értelmezést. Minden abban az időrendi sorrendben történik, ahogyan meg van írva: A Szövetség Angyala lejön, és jogos tulajdonosként a tengerre és a szárazföldre helyezi a lábát. Akkor a Júda törzsének oroszlánjaként fog ordítani: **„... és hatalmas hangon felkiáltott, ahogyan az oroszlán ordít. Amikor így felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. Amikor beszélve megszólalt a hét mennydörgés, le akartam azt írni: de hallottam egy hangot, amely az égből ezt kiáltotta nekem: »Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés beszélt, és ne írd azt le!«”** (Jel. 10: 3-4). Ezután kezdi meg az Ő Királyi uralmát.

Egy fontos megjegyzés: 1963 márciusában beszélt Branham testvér arról, amit János látott és hallott. De mindez valóban nem 1963-ban történt; számára kizárólagosan csak le lett leplezve az, amit János részletesen leírt. Ezt megosztotta velünk. Ámen.

ÍGY SZÓL AZ ÚR az Ő szent Szavában: A hét mennydörgés hangja akkor szólal meg, amikor az ÚR lejön, mint a Szövetség Angyala.

Majd csak akkor hallatja a hét mennydörgés a hangját! Így áll tehát az örökérvényű Testamentum isteni tanúsítványában. Minden, amit korunkban mennydörgés-kijelentésnek nyilvánítanak, nem más, mint hazugság és megtévesztés.

*„Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a szárazföldön, felemelte jobb kezét az égre, és **megesküdött** az egész örökkévalóságban előre, aki teremtette a mennyet, és mi van benne, a földet és mi van rajta, a tengert, és a benne levőket: »Ezentúl halogatás nem lesz, hanem **azokban a napokban, amikor a hetedik angyal hangja megszólal, amikor megfújja a trombitát, a rejtély véget ért**...«”* (Jel.10:5-6).

Ezután beteljesedik Izrael szövetséges népe számára a Malakiás 3:1 második része: „... **»és rajtaiütésszerűen eljön templomába az Úr, aki után vágyakoztok, a Szövetség Angyala, aki után vágyódtok, kétségtelenül eljön!«** Így szól a Seregek URÁ.” A Dániel próféta Könyvében meg lett jósolva, hogy azután még 3½ év lesz hátra: „Aztán hallottam, hogy a golycsruhába öltözött férfi, aki a vízfolyamok áradatai fölött áll; jobb és bal kezét az égre emelte, és megesküdött az örökké élőre: **»Még egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak; mert mihelyt véget ér a szent nép pusztítójának hatalma, akkor minden ez valóra válik!«**„(Dán. 12: 7). Ámen.

Ennek megvalósulása pontosan az utolsó évhetének a közepére esik (Dániel 9: 24-27). Ó milyen pontos, mennyire felbecsülhetetlenül értékes Isten szent szava!

Próféta és Ember

Világosan ki kell mondani: Azon a napon, 1981-ben, amikor William Branham testvér, Jefferszonvillebe a Jelenések 10: 7-re hivatkozva az **„Isten hangjának”** — **„Voice of God”** -nak nyilvánították, ugyanaz történt, mint az Édenkertben. Hányszor hangsúlyozta Branham testvér: csak egyetlen egy szó volt, amelyet a kígyó hozzáadott az Évával folytatott beszélgetés során, és máris bekövetkezett a bűneset! Itt azonban egy egész vers tévesen lett értelmezve. Ennélfogva az, ami a Jelenések 10: 7-ben áll írva, alkalmazták Branham testvérré, és az értelmezésben mindenki hisz, aki Isten szavát megveti.

William Branham éppen olyan ember volt, mint Ilyés és mint mi mindannyian. Aki mégis azt hiszi, hogy Isten hangja volt, azt hiszi, hogy Ő az Isten — és ez az istenkáromlás és bálványimádás! Isten hangja az Isten Igéje, nem pedig egy halandó ember!

Hadd vessünk egy pillantást az emberi oldalára: Branham testvér szívesen ment vadászni, szívesen horgászott, a prédikáció előtt gyakran mesélt történeteket. Férj és apa volt. 1957. április 21-én, egy prédikáció kezdetén rámutatott a lányára, Rebekára, és azt mondta: „Ott ül a kislányom. Egy szép napon ő is prófétanő lesz.” De viszont itt hiányzott az „ÍGY SZÓL AZ ÚR”. A lánya élt és meghalt anélkül, hogy prófétanő lett volna.

1959. november 29-én Branham testvér ezt mondta a prédikációjának elején: „József, fiam, te próféta vagy. Ez az én imádságom.” Itt ismét hiányzik az „ÍGY SZÓL AZ ÚR”. De hiszen Isten nem ígért egy további prófétát az Ő Szavában — sem egy nyolcadik üzenet-követet.

1962. július 8-án azt mondta Branham testvér: „És így tehát arra a nagyszerű időre várok, amikor Izraelbe megyek, hogy közhírré tegyem nekik az Evangéliumot.”

1965. július 11-én azt mondta: „Szolgálatom Afrikában még nem ért véget.”

1965. augusztus 15-én azt mondta: „Újra jární fogok az ösvényen ...”.

1965. november 27-én azt mondta: „Nem fogok meghalni ...” - és csak egy hónappal később, 1965. december 24-én haza lett szőlítva!

Ő nagy elvárásban volt, ami az Isten végső munkájának a befejezését illeti, éppen úgy, mint ma vagyunk, és ezt összekapcsolta a hét mennydörgéssel, a „harmadik kivonulással” és a sátoros összefüggések látomásával.

Össze lehetne állítani egy egész listát azokról a mondásokról, amelyeket Branham testvér emberként mondott, de amelyeket a félrevezetők az „ÍGY SZÓL AZ ÚR” -nak tartanak és terjesztenek. Mindazonáltal minket az érdekel, amit Branham testvér Ige-üzenetként hirdetett az Isten Szavára alapozottan. Aki olvassa vagy hallgatja az ő prédikációit, anélkül, hogy beleértelmezzen valamit is, továbbra is nagy áldásban részesül.

De mivel mi olyan közel állunk a véghez, a búza el kell legyen különítve a gyomtól. Mindenkinek el kell döntenie, hogy el akarja-e hinni az eredeti Igét vagy annak értelmezését.

Beteljesedik: „*Mivel az Igazságnak nem hittek, Isten kiszolgáltatta őket erőteljes megtévesztéseknek*” (2.Thess. 2: 10-11).

Hadd térjünk vissza még egyszer azokhoz az idézetekhez, amelyeket megjelenítettünk az elején. **Branham testvér hangsúlyozta, hogy nem ő, hanem az Ige-üzenet lesz az, amely meg fogja előzni, ill. előfutára lesz a Jézus Krisztus második eljövételének.**

A Dallas Texasi konferencián, 1958. június 12-én, a beszélgetés végén azt mondta nekem Branham testvér: „Frank testvér, te vissza fogsz térni Németországba ezzel az Ige-üzenettel.”

1963. január 15-én egy prédikációjában azt mondta: „Az Ige-üzenet egy másik Nemzethez fog átmenni ...”

De hiszen Branham testvér nem prédikált más országban a pecsétek kinyitása után. Az Ige-üzenet csak az ő temetése után, 1966 április után lett az egész világra kiterjedően közhírré téve. De éppen ezt a tényt tagadják az Isten megvetői.

Nyilvánvalóvá vált, hogy mindazok, akik hisznek a félremagyarázásokban, visszautasítják az Isten által megbízott Ige-üzenet hírvivőjét. Részt vesznek a rágalmazásban és a hírnévrontásban, amely a Sátán 1979-es puccsos megsemmisítése óta zajlik. Itt is ugyanazt a módszert alkalmazta a kigyó, mint az Éva esetében, és megkérdőjelezte a hivatást. „Valóban beszélt-e az ÚR hozzá?” Igen, Sátán kitalálta a legádázabb állításokat az Isten szolgája ellen annak érdekében, hogy megsemmisítse a hívők bizalmát az isteni hivatásban

és lerontsa a helybeli gyülekezetet. Az összes elcsábítottak elhiszik a sátáni hazugságokat. Ők nem hiszik azt, hogy az ÚR valóban szól az Ő szolgájához és utasításokat adott neki úgy 1979 előtt, mint azután is.

Bárcsak adna kegyelmet a mi hűséges URUNK, hogy az összes eltévelyedett a 40 éves pusztai vándorlás után visszatalljon, hogy megtapasztaljuk együtt az előkészítésünket hitben és kegyelem által engedelmisségben. Itt minden tekintetben igaz: a kiválasztottakat nem lehet elcsábítani. Az ostoba szüzek majd csak akkor jönnek, amikor a késői eső esik, és az ÚR Isten megerősíti az Ő Igéjét az okos szüzek között. Akkor azt fogják mondani: „Adjatok nekünk az olajotokból”. Mindazonáltal akkor már túl késő. Kívül fognak állni, zárt ajtók előtt és kopogtatnak. Még ma is érvényes az Ige: „*MA, HA AZ Ő SZAVÁT HALLJÁTOK...!*” Meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, amikor Isten beszél!

Isten szolgájának tanúbizonysága

„Mi azonban, az Istenből valók vagyunk; aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istenből van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az Igazság Szellemét és a megtévesztés szellemét” (1.Ján.4:6).

Isten helyezte be az öt szolgálatot a gyülekezetbe: „*És ebben a tekintetben az ugyanaz, aki kinevezett némelyeket apostoloknak, másokat prófétáknak, másokat evangélistáknak, másokat pásztoroknak és tanítóknak*” (Ef. 4:11).

Amikor azonban egy olyan küldetésről van szó, amely a megváltás tervéhez kapcsolódik, akkor a „Szolga” kifejezés áll. Maga a mi URUNKAT és Megváltónkat is „Szolgának” hívták.

„Íme, ez az Én Szolgám, akihez ragaszkodok, az Én választottam, akiben méltányoltan gyönyörködik a szívem: Szellememmel ajándékoztam meg Őt, hogy a törvényt kivitelezhesse a népeknek” (Ézs. 42: 1).

„Lelki győtrelemeinek eredményeként gyümölcsöt fog látni és megelégedett lesz; az Ő végzései által, Igazságos révén Szolgám sokakat hozzásegít az Igazsághoz, azáltal, hogy magára veszi az ő vészterhes kötelezettségeiket” (Ézs. 53:11).

„»Íme, az Én Szolgám, akit Én választottam, akit Én Szeretek, akiben szívem kedvességet talált! Az ÉN Szellememet akarom őreá helyezni, és Igaz ítéletet hirdet a pogány népeknek«” (Mt. 12:18).

De úgyszintén a prófétákat is „szolgáknak” nevezték: „*Nem, az én Istenem*

az ÚR semmit sem tesz addig, amíg tanácshatározatát ki nem nyilatkoztatta volna, az **Ő Szolgáinak**, a prófétáknak” (Ám 3: 7).

Pál apostol, mint kijelölt apostol, azonnal az első levélében „Szolgaként” mutatja magát: „**Én, Pál, Jézus Krisztusnak egy Szolgája**, elhivatottság által lettem apostolnak kiválasztva, hogy **az Isten üdvösségére szóló üzenetét** közhírré tegyem.” (Róma 1: 1).

De úgyszintén Péter és Jakab apostolok, valamint Júdás, Jakab testvére szolgálakként mutatkoznak be:

„**Én, Jakab, Istennek és az ÚR Jézus Krisztusnak egy Szolgája** ...” (Jak.1:1)

„**Én, Simon Péter, Jézus Krisztusnak egy Szolgája és apostola** ...” (2.Pét.1:1)

„**Én, Júdás, Jézus Krisztusnak egy Szolgája** ...” (Júd.lev.1)

Újra és újra bizonytságot tettem azokról a természetfeletti tapasztalatokról, amelyekkel a mi hűséges URUNK 1962 óta kegyelemből megajándékozott. Közvetlenül az elhívásomnál 1962. április 2-án, egy hétfőn, az ÚR háromszor szólított meg az „**Én szolgám**” -mal: „**Én Szolgám**”, hamarosan lejár a időd ebben a városban. Más városokba foglak **elküldeni** téged, hogy Szavamat hirdessed ...”

„**Én Szolgám**”, eljön az idő, amikor hallgatni fognak reád ...”

És: „**Én Szolgám**”, ne alapíts helybeli gyülekezeteket és ne adj ki énekeskönyvet ...”

A két kifejezés „**Szolga**” és „**küldés**”, kiemelkedően fontosak az elhívásnál.

Szintén a további tapasztalatokban, valahányszor az ÚR utasításokat adott nekem, mindig „**Én szolgámnak**” szólított fel engem. Az egyik legfontosabb megszólítások közzé tartozik számomra, amit a mi hűséges URUNK 1976. szeptember 19-én, vasárnap intézett hozzám: „**Én Szolgám, a Máté 24, 45–47-es veresek alapján, elrendeltelek arra, hogy megfelelő időben kiösszad az eledelt**”. Még soha azelőtt nem tűnt fel nekem tudatosan ez a bibliai vers: „**Ennélfogva ki bizonyul tehát, hű és bölcs szolgának, akit az ő Ura az Ő szolgálai fölé állított, hogy a megfelelő időben adjon nekik ételt? Áldott egy ilyen szolga, akit egy ilyen tevékenységbe talál az ő Ura, amikor visszatér. Valóban azt mondom nektek, hogy minden java fölé állítja őt.**”

Csak most értettem meg teljesen átfogóan annak jelentését, amit Branham testvér 1962. december 3-án többek között mondott nekem: „Frank testvér, várj

az eledel kiosztásával, amíg meg nem kapod a hátralékot, ami hozzátartozik”. Már 1958 szeptembere óta el lettek hozzánk küldve az ő prédikációi kazettán. 1963. március 24-én, közvetlenül a hetedik pecsét prédikációjának kezdetén, azt mondta: **„Amennyiben visszaemlékeztek a látomásomra, amelyet egy évvel ezelőtt láttam, hogy az élelmiszer eltárolása ezen a helyen történik ...”,** és egészen a végén: **„Most el lett tárolva az eledel.”** Lefordítottam a Branham testvér prédikációit, a szellemi eledelt németre, amelyet Branham testvér eltárolt, az elmúlt 54 évben a próféta halála óta, tovább adtam a szolgálknak. Az ÚR asztala gazdagon meg van terítve.

Még amikor 1980 márciusában, Marseille-ben az ÚR arra buzdított, hogy olvassam el a 2. Timóteus 4. fejezetéből az 1-5 verseket, „*Én Szolgámnak ...*” szólított. Azonnal vettem a Bibliámat, és aszerint amint parancsban kaptam, olvastam: *„Esketlek téged az Isten és a Jézus Krisztus színe előtt, aki ítélni fog élőket és a halottakat ...: hirdessed az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj rábizonyítóan, utasíts rendre, és a türelem és a tanítás minden erőfeszítésével, buzdíts, bátoríts, figyelmeztess! Mert eljön az idő, amikor elviselhetetlennek találják az egészséges tanítást, és saját kívánságaik szerint tanítókat szereznek maguknak, mert fülviszketegsége vágnak; ellenben az Igazságtól elfordítják a fülüket, de a mese-mondákhoz odafordulnak. Te azonban maradj józan minden tekintetben, vedd magadra a szenvedést (a bajokat szenvedd el), végezd a prédikátor munkáját az üdvüzenetről, és teljes mértékben töltsd be szolgálatodat.”* Amennyire bizonyos az, hogy elrendelt engem arra, hogy adjam tovább a szellemi eledelt, annyira bizonyos az, hogy kompromisszumok nélkül kell hirdetnem az Ő drága és szent Szavát - az Ő elhívása szerint. Ez a szolgálat bibliai, csakúgy, mint a Branham testvér szolgálata, és elválaszthatatlan az ő üdvtörténelmi küldetésétől.

Bárcsak mindenki megértené, hogy azok a komoly Szavak, amelyeket Pál apostol Timóteushoz intézett a 2. Tim. 4: 1-3-ban, még ma is érvényesek, éspedig mindazokra nézve, akik Isten Igéjét hirdetik.

Nem én, hanem maga az ÚR tett ismételten tanúbizonyságot. Akik elutasítják a hűséges szolga szolgálatát (Mt. 24: 45-47), hallgatni fognak egy bolond szolga értelmezéseire (Mt. 24: 48-51). Először az ÚR elveti a jó magot, de az ellenség azonnal követi és elveti a gonoszt mögötte (Mt. 13: 24-25 és 37-39 versek).

A Mindenható, Mindentudó Isten mindent csodálatosan elrendezett. Most nyilvánvalóvá válik, hogy kik és mik vagyunk. Az ostoba szüzek el fogják hinni az értelmezéseket és követni fognak egy embert. A bölcs szüzek

örvendeznek a szolgálat folytatásának, és csak abban hisznek, amit az Igében írva van, mert ők képezik a bibliai Ige-Menyasszonyt.

Evégett mondotta az ÚR: „*Bizony, bizony mondom nektek: aki akkor, amikor Én elküldök valakit, befogadja azt, az Engem fogad be; és aki Engem befogad, azt fogadja be, a Ki elküldött Engem*” (Ján. 13:20). Aki befogad egy küldöttet, kapcsolatba kerül Istennel; aki elutasítja azt, tévútra kerül. Ahogyan Branham testvér elvégezte megbízását Isten igazi szolgájaként és prófétájaként, így minden bizonnyal Krisztus szolgájaként, megbízottként végeztem el a megbízást éspedig a föld végső határáig. Minden bizonnyal én is csak ember vagyok, és amint Branham testvér önmagáról mondta: „egy kegyelemből megmentett bűnös”. A tanítás jellegű szolgálaton keresztül, amelyet a mi hűséges URUNK nekem adott, minden helyre lett állítva bibliai módon. Most arról van szó, részt venni abban, amit Isten jelenvalón végez.

Ezt a fejezetet a Titus 1: 2-3-al zárom: „... az örök élet reménysége alapján, amelyet a megtéveszthetetlen Isten örök idők előtt megígért — ***Igéjét azonban közhírré tette az elrendelt idejében a prédikáción keresztül, amelyre megbízást kaptam a mi üdvözítő Istenünk rendeléséből.***”

Gyűjtsd össze Nekem az Én népemet

Keletről és Nyugatról jönnek,
Délről és Északról érkeznek ...

Nagy hálával visszatekintek mindazokra az évekre, amelyekben havi misszionáriusi utazásaimat és az Igehirdetést a világ 165 országának sok városában végezhettem. Amióta elértem a 85 éves koromat, észrevettem, hogy a dolgok nem folytatódhatnak így, mert minden alábbhagyott: a látás, a hallás, a járás; igen, az egész test szenvedett.

Megtettem, amit az ÚR parancsolt nekem. A Branham testvér hazametele óta a világ minden tájára hordoztam az Ige-üzenetet, és az eltárolt szellemi eledelt úgy a szolgáló testvéreknek, mint minden hívő számára hozzáférhetővé tettem. Már 1963-ban, közvetlenül azután, hogy Branham testvér a pecsétéről prédikált, készítetve lettem arra, hogy írjak és közhírré tegyem azt, ami számomra az Isten Igéjéből fontos lett. Az évek során több mint 3000 kéziratoldalt írtam saját kezűleg, amelyeket brosrák, könyvek és körlevelek formájában kinyomtattak. Úgy, ahogy az apostolok az Ószövetség sok próféciáit az Újtestamentumba beillesztették, így a Branham testvér összes

idézeteit, akár a nehezen érthetőket is, be tudtam illeszteni az Ige keretei közé. Hála legyen Istennek érte.

Bár nem tudok olyan módon utazni, mint az elmúlt évtizedekben, az ÚR Isten gondoskodott arról, hogy a világ minden táján élő hívője, részt vegyen az Igehirdetésekben. Így lesznek a hónap első hétvégén tartott összejövetelek, amelyek itt a Misszió Központban lezajlanak, előben az interneten keresztül az egész világra 15 különféle nyelven közvetítve. A tízezer aktiváláson keresztül követhetik egyénileg, családok és egész közösségek (gyülekezetek) minden kontinensen az Istentiszteleteket. Az összes prédikációhoz bármikor hozzáférhet a www.freie-volksmission.de honlapunkon és a „FreieVolksmission” YouTube-csatornánkon keresztül.

A havi utolsó vasárnapján tartott zürichi és a krefeldi misszióközpontban tartott első hétvégi összejövetelek mindig jól látogatottak. Ha mi itt összevonjuk az összes helyiségeket, a nagytermet, az emelvényt, az étkezőtermet, az anyák termét és a vasárnapi iskolai termét, akkor 1130 férőhelyre jutunk, amelyek az első hétvégén majdnem teljesen el vannak foglalva. Ámos 8:11 beteljesedik szemeink előtt: *„Jól vegyétek tudomásul: jönnek majd olyan napok» — így szól az én Istenem az ÚR —, »amikor éhséget fogok küldeni a földre, de nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az ÚR Szavainak a hallgatására.”*

Isten mindenről gondoskodott: a 10 000 négyzetméteres telekhelyiségről, amelyre az imaház, a misszióépületek, a nyomda és postai küldeményház épülhetett. A be- és kijárat éjjel-nappal nyitva van. A 60 év során, egyszer sem lett valamilyen program bevezetve, vagy az adomány gyűjtésre felszólítva. Egyszer sem lett egy adakozás vagy a tized begyűjtve. A brosrákat, könyveket, CD-ket, DVD-ket stb. kezdettől fogva napjainkig ingyenesen küldjük el.

Ebből az alkalomból szeretnék őszinte köszönetet mondani minden testvérnek és testvérnőnek, akik hűen támogatják Isten munkáját. Egyesek az adományaikat az áldozati dobozba dobják, mások átutalják a misszió számlájára. Még egyszer külön köszönetet mondok mindenkinek az ÚR Jézus Krisztus nevében.

Hogy a hívők egész Európából és a világ különböző országaiból ideérkeznek, tanúbizonyságot tesz arról, hogy a választottak az Isten királyságát állítják előtérbe, és vágyakoznak Isten újjáéledésére. Igen, be fog teljesedni, hogy az ÚR tökéletesíteni fogja az Ő megváltási munkáját az Ő Szellemének erőteljes kitöltése által. Hiszünk abban, hogy hamarosan beteljesül, ami a Róma 9:28 –ben van megírva: *„Mert az Ő Szavának beteljesítését elkezdte az Úr a*

földön azáltal, hogy a dolgokat kétségtelenül biztosan és megalapozottan, megszakítás nélkül végrehajtja a földön.” EGYEDÜL ŐT illeti a megtiszteltetés.

Imádságom az, hogy a Bárány menyasszonya, amely az ezidőre szóló Ige-üzenet által, ki lett vezényelve, elkülönítve, megtisztítva és megszentelve, a Szent Szellemmel elpecsételtessen, ahogy írva áll: „*Őbenne pedig titeket is — miután hallomást szereztetek az Igazság Szaváról, az üdvösségetek Evangéliumáról és hívőkké lettetek — eljegyzett pecsétjével, a megígért Szent Szellemmel ...*” (Ef. 1:13).

Valóra válik, ami írva áll: „*Hadd örüljünk és ujjongjunk, és adjunk neki dicsőséget! Mert elérkezett a Bárány menyegzője, és menyasszonya elkészítette magát ...*” (Jel. 19: 7).

„*És a Szellem és a menyasszony azt mondja: »Jöjj!«, És aki ezt hallja, az mondja: »Jöjj«, és aki szomjazik, az jöjjön! Aki vágyódik utána, vegye az élet vizét ingyen magához!*” (Jel 22:17). Ámen.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank L.

(Megjegyzés: Az összes idézett Biblia-versek a Német Bibliából vannak lefordítva a legjobb tudomásunk és lelkiismeretünk szerint. Amennyiben érdekelt és még többet meg szeretne tudni, akkor írjon az alábbi címre:

Misszió Központ

P.O.Box 100707

47707 Krefeld

Németország

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

Honlap: <http://www.freie-volksmission.de>

Az interneten keresztül meg van adva a lehetőség a havi összejöveteleket, minden hónap első hétvégén élőben fogni:

Szombat este 19:30 órakor (közép-európai idő szerint), vasárnap reggel 10:00 órakor.

A prédikációkat világszerte tizenhárom nyelven lehet hallgatni.

Vegyen ön is részt abban, amit Isten jelenleg az Ő üdvhatározatának alapján végez.

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.

